Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

16 päivänä syyskuuta 2013 *

Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Iraniin kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden levittäminen — Varojen jäädyttäminen — Perusteluvelvollisuus — Arviointivirhe

Asiassa T-489/10,

Islamic Republic of Iran Shipping Lines, kotipaikka Teheran (Iran), sekä 17 muuta kantajaa, joiden nimet luetellaan tuomion liitteessä, edustajinaan F. Randolph, QC, barrister M. Lester ja solicitor M. Taher,

kantajina,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään M. Bishop ja R. Liudvinaviciute-Cordeiro,

vastaajana,

jota tukevat

Euroopan komissio, asiamiehinään M. Konstantinidis ja T. Scharf,

ja

Ranskan tasavalta, asiamiehinään G. de Bergues ja É. Ranaivoson,

väliintulijoina,

jossa vaaditaan Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP (EUVL L 195, s. 39), Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 668/2010 (EUVL L 195, s. 25), päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 25.10.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/644/YUTP (EUVL L 281, s. 81), Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 961/2010 (EUVL L 281, s. 1) ja Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 267/2012 (EUVL L 88, s. 1) osittaista kumoamista,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja I. Pelikánová (esittelevä tuomari) sekä tuomarit K. Jürimäe ja M. van der Woude,

kirjaaja: hallintovirkamies N. Rosner,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 23.4.2013 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Käsiteltävä asia liittyy rajoittaviin toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on painostaa Iranin islamilaista tasavaltaa lopettamaan ydinaseiden levittämistä edistävä ydinenergia-alan toiminta ja ydinasejärjestelmien kehittäminen (jäljempänä ydinaseiden levittäminen).

2 Islamic Republic of Iran Shipping Lines (jäljempänä IRISL) sekä 17 muuta kantajaa, joiden nimet luetellaan tuomion liitteessä, merkittiin 26.7.2010 Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP (EUVL L 195, s. 39) liitteessä II olevaan luetteloon yhteisöistä, jotka edistävät ydinaseiden levittämistä.

3 Tämän vuoksi kantajat merkittiin Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 19.4.2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 432/2007 (EUVL L 103, s. 1) liitteessä V olevaan luetteloon asetuksen N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 668/2010 (EUVL L 195, s. 25). Tämä merkitseminen johti kantajien varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttämiseen.

4 Euroopan unionin neuvosto esitti päätöksessä 2010/413 IRISL:n osalta seuraavat perustelut:

”IRISL on osallistunut sotilaskäyttöön tarkoitetun rahdin, mukaan luettuna Iranista peräisin olevan kielletyn rahdin, laivaukseen. Kolmeen tällaiseen tapaukseen liittyi selvää määräysten rikkomista, josta raportoitiin [Yhdistyneiden kansakuntien (YK)] turvallisuusneuvoston Irania koskevalle pakotekomitealle. IRISL:n yhteydet joukkotuhoaseiden leviämiseen olivat sen laatuisia, että YK:n turvallisuusneuvosto kehotti valtioita suorittamaan IRISL:n alusten tarkastuksia edellyttäen, että oli riittävää syytä epäillä, että alukset kuljettavat YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1803 ja 1929 kiellettyjä tavaroita.”

5 Neuvosto on lisäksi päätöksen 2010/413 IRISL Marine Services and Engineering Co:hon liittyvissä perusteluissa todennut, että IRISL ”on avustanut toistuvasti YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1747 vastaisissa toimissa”.

6 Muut kantajat on määritelty päätöksessä 2010/413 IRISL:n omistamiksi, sen määräysvallassa oleviksi tai sen puolesta toimiviksi yhtiöiksi. Khazar Shipping Lines on lisäksi määritelty yhtiöksi, joka ”on hoitanut kuljetuksia, joissa on mukana YK:n ja Yhdysvaltojen nimeämiä yhteisöjä, kuten Bank Melli, kuljettamalla rahtia, johon liittyy joukkotuhoaseiden leviämisen vaara, muun muassa Venäjältä ja Kazakstanista Iraniin”.

7 Täytäntöönpanoasetuksessa N:o 668/2010 esitetyt perustelut ovat kantajien osalta pääasiassa samat kuin päätöksessä 2010/413 esitetyt.

8 Kantajat ovat pyytäneet 25.8.2010 päivätyssä kirjeessään neuvostoa lähettämään niille asiakirjat ja todisteet, joihin niiden merkitseminen päätöksen 2010/413 liitteessä II ja asetuksen N:o 423/2007 liitteessä V oleviin luetteloihin perustui.

9 Neuvosto vastasi 13.9.2010 päivätyssä kirjeessään, että IRISL:ää vastaan esitetyt väitteet oli kuvattu YK:n turvallisuusneuvoston (jäljempänä turvallisuusneuvosto) pakotekomitean vuoden 2009 vuosikertomuksessa, josta se liitti jäljennöksen.

10 Kantajat pyysivät 14.9.2010 päivätyssä kirjeessään laajempia selvityksiä ja todisteita, joihin neuvosto oli tukeutunut. Neuvosto vastasi 20.9.2010 päivätyllä kirjeellä, johon oli liitetty jäsenvaltioiden esittämät IRISL:ään ja Khazar Shipping Linesiin kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista koskevat kaksi ehdotusta.

11 Kantajien merkitseminen päätöksen 2010/413 liitteeseen II pysytettiin päätöksen 2010/413 muuttamisesta 25.10.2010 annetulla neuvoston päätöksellä 2010/644/YUTP (EUVL L 281, s. 81). Kantajia koskevat perustelut ovat täysin samat kuin päätöksessä 2010/413 esitetyt.

12 Asetus N:o 423/2007 kumottiin Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 25.10.2010 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 961/2010 (EUVL L 281, s. 1), ja neuvosto merkitsi kantajat viimeksi mainitun asetuksen liitteeseen VIII. Tämän seurauksena kantajien varat ja taloudelliset resurssit on jäädytetty kyseisen asetuksen 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kantajia koskevat perustelut ovat pääasiassa samat kuin päätöksessä 2010/413 esitetyt.

13 Asetus N:o 961/2010 kumottiin Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 23.3.2012 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 267/2012 (EUVL L 88, s. 1), ja neuvosto lisäsi kantajat viimeksi mainitun asetuksen liitteeseen IX. Kantajia koskevat perustelut ovat olennaisilta osin samat kuin päätöksessä 2010/412. Tämän seurauksena kantajien varat ja taloudelliset resurssit on jäädytetty kyseisen asetuksen 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Asian käsittelyn vaiheet ja osapuolten vaatimukset

14 Kantajat sekä Cisco Shipping Co. Ltd ja IRISL Multimodal Transport Co. nostivat nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 8.10.2012 toimittamallaan kannekirjelmällä.

15 Cisco Shipping ja IRISL Multimodal Transport peruuttivat kanteensa 24.11.2010 päivätyllä kirjelmällä. Niiden nimet poistettiin rekisteristä tämän asian kantajien joukosta unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) 8.12.2010 antamalla määräyksellä, ja ne velvoitettiin vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

16 Kantajat mukauttivat vaatimuksiaan 25.10.2010 annettujen päätöksen 2010/644 ja asetuksen N:o 961/2010 vuoksi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 21.12.2010 jättämällään asiakirjalla.

17 Euroopan komissio ja Ranskan tasavalta toimittivat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 14.3.2011 ja 22.3.2011 väliintulohakemukset, joissa ne pyysivät saada osallistua tähän oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia. Unionin yleisen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi niiden väliintulohakemukset 10.5.2011 antamallaan määräyksellä.

18 Kantajat mukauttivat vaatimuksiaan unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 30.4.2012 jättämällään asiakirjalla 23.3.2012 annetun asetuksen N:o 267/2012 vuoksi.

19 Unionin yleinen tuomioistuin (neljäs jaosto) päätti 12.3.2013 esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja esitti unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena kantajille ja neuvostolle kysymyksiä kehottaen näitä vastaamaan niihin istunnossa.

20 Osapuolten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen kirjallisiin ja suullisiin kysymyksiin kuultiin 23.4.2013 pidetyssä istunnossa.

21 Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan päätöksen 2010/413, täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010, päätöksen 2010/644, asetuksen N:o 961/2010 ja asetuksen N:o 267/2012, siltä osin kuin ne koskevat kantajia

— velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

22 Neuvosto vaatii komission tukemana, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

23 Ranskan tasavalta vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin hylkää kanteen.

Oikeudellinen arviointi

Asiakysymys

24 Kantajat vetoavat viiteen kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste koskee niiden puolustautumisoikeuksien ja tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamista. Toinen kanneperuste koskee perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä. Kolmas kanneperuste koskee suhteellisuusperiaatteen sekä niiden omaisuudensuojan ja niiden oikeuden harjoittaa taloudellista toimintaa loukkaamista. Neljäs kanneperuste koskee arviointivirhettä niitä koskevien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamisessa. Viides kanneperuste koskee asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan lainvastaisuutta siltä osin kuin näissä säännöksissä säädetään kiellosta lastata tai purkaa rahtia.

25 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että aluksi on tutkittava toinen kanneperuste siltä osin kuin se koskee IRISL:ään kohdistuvia perusteluja ja sen jälkeen neljäs kanneperuste.

Toinen kanneperuste, joka koskee perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä siltä osin kuin se liittyy IRISL:ään kohdistuviin perusteluihin

26 Kantajien mukaan neuvosto on laiminlyönyt perusteluvelvollisuuttaan kahdella tapaa. Riidanalaisissa toimissa IRISL:ää vastaan esitetyt perustelut olivat yhtäältä riittämättömiä, koska niissä ei osoiteta selvällä ja yksiselitteisellä tavalla, miksi neuvosto katsoi, että IRISL täytti edellytykset siihen kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamiselle ja pysyttämiselle huolimatta kantajien esittämistä argumenteista. Erityisesti on niin, että neuvosto on tyytynyt toistamaan turvallisuusneuvoston väitteet. Toisaalta mitään IRISL:ään liittyvää perustelua ei ollut annettu tiedoksi kantajille ennen niihin kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista.

27 Neuvosto, jota väliintulijat tukevat, kiistää kantajien argumenttien paikkansapitävyyden.

28 Oikeuskäytännön mukaan asianomaiselle vastainen toimi on perusteltava SEUT 296 artiklan toisen kohdan ja nyt käsiteltävässä asiassa erityisesti päätöksen 2010/413 24 artiklan 3 kohdan, asetuksen N:o 423/2007 15 artiklan 3 kohdan, asetuksen N:o 961/2010 36 artiklan 3 kohdan sekä asetuksen N:o 267/2012 46 artiklan 3 kohdan mukaan yhtäältä sen vuoksi, että asianomainen saisi riittävät tiedot arvioidakseen, onko toimi asianmukainen vai onko siinä mahdollisesti sellainen virhe, jonka perusteella sen pätevyys voidaan riitauttaa unionin tuomioistuimissa, ja toisaalta sen vuoksi, että unionin tuomioistuimet voivat tutkia toimen laillisuuden. Näin muotoiltu perusteluvelvollisuus on unionin oikeuden yleinen periaate, josta voidaan poiketa ainoastaan pakottavista syistä. Perustelut on näin ollen lähtökohtaisesti ilmoitettava asianomaiselle samaan aikaan kuin hänelle vastainen toimi, eikä perustelujen puuttumista voida korjata sillä, että asianomainen saa toimen perustelut tietoonsa unionin tuomioistuimissa käytävän oikeudenkäyntimenettelyn aikana (ks. vastaavasti asia T-390/08, Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomio 14.10.2009, Kok., s. II-3967, 80 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

29 Neuvostolla on näin ollen velvollisuus saattaa rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevan yhteisön tietoon erityiset ja konkreettiset syyt, joiden vuoksi se katsoo niiden toteuttamisen olleen tarpeen, elleivät unionin tai sen jäsenvaltioiden turvallisuuteen tai niiden kansainvälisten suhteiden hoitamiseen liittyvät pakottavat syyt estä tiettyjen seikkojen ilmoittamista. Neuvosto on siten velvollinen ilmoittamaan ne tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin toimenpiteiden laillisuus perustuu, sekä ne syyt, joiden vuoksi se on toteuttanut ne (ks. vastaavasti edellä 28 kohdassa mainittu asia Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomion 81 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

30 Perusteluvelvollisuus määräytyy lisäksi kyseisen toimen luonteen ja sen asiayhteyden mukaan, jossa se on annettu. Perusteluvelvollisuuden täyttymistä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille toimi on osoitettu, tai muilla henkilöillä, joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia merkityksellisiä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, koska tutkittaessa, ovatko perustelut riittäviä, on otettava huomioon sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt. Erityisesti on todettava, että henkilölle vastainen toimi on riittävästi perusteltu, kun se on toteutettu asianomaisen tuntemassa asiayhteydessä, jonka perusteella asianomainen voi ymmärtää häntä koskevan toimenpiteen ulottuvuuden (ks. edellä 28 kohdassa mainittu asia Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomion 82 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

31 Siitä, ettei perusteluja annettu tiedoksi ennen riidanalaisten toimien antamista, on ensinnäkin muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan neuvoston velvollisuutena ei ole ilmoittaa ennakolta asianomaiselle henkilölle tai yhteisölle syitä, joiden vuoksi se aikoo alun perin sisällyttää kyseisen henkilön tai yhteisön nimen luetteloon henkilöistä ja yhteisöistä, joiden varat jäädytetään. Jotta tällaisen toimenpiteen tehokkuutta ei vaarannettaisi, sillä on nimittäin sen luonteen vuoksi oltava yllättävä vaikutus ja sitä on sovellettava välittömästi. Tällaisessa tapauksessa riittää lähtökohtaisesti, että toimielin ilmoittaa asianomaiselle henkilölle tai yhteisölle syyt ja antaa oikeuden tulla kuulluksi päätöstä tehtäessä tai välittömästi sen jälkeen (asia C-27/09 P, Ranska v. People's Mojahedin Organization of Iran, tuomio 21.12.2011, Kok., s. I-13427, 61 kohta).

32 Perustelujen väitetystä riittämättömyydestä on toiseksi todettava alustavasti, että IRISL:ään kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet voivat neuvoston ja komission mukaan perustua kahteen toisistaan riippumattomaan oikeudelliseen perustaan. Niiden mukaan yhtäältä olosuhteet, joihin on vedottu IRISL:ää vastaan, osoittavat, että se tuki ydinaseiden levittämistä päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, asetuksen N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdassa, asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla (jäljempänä ensimmäinen peruste). Toisaalta samoista olosuhteista käy ilmi, että IRISL on auttanut luettelossa olevaa henkilöä, yhteisöä tai elintä rikkomaan päätöksen 2010/413, asetuksen N:o 961/2010, asetuksen N:o 267/2012 ja merkityksellisten turvallisuusneuvoston

päätöslauselmien säännöksiä päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla (jäljempänä toinen peruste).

33 On siis tutkittava, onko neuvosto perustellut oikeudellisesti riittävällä tavalla kummankin näistä kahdesta vaihtoehtoisesta perusteesta soveltamista IRISL:ään. Tässä yhteydessä on riidanalaisten toimien perustelujen ohella otettava huomioon turvallisuusneuvoston pakotekomitean vuoden 2009 vuosikertomus, joka annettiin tiedoksi kantajille 13.9.2010, ja IRISL:ään kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista koskeva ehdotus, jonka neuvosto antoi tiedoksi kantajille 20.9.2010 päivätyllä kirjeellä. Nämä seikat on nimittäin annettu tiedoksi ennen kanteen nostamista.

34 Kun tarkastellaan ensimmäistä perustetta, edellä 4 kohdassa esitetyt riidanalaisten toimien perustelut koskevat yhtäältä kolmea tapausta, joissa IRISL oli osallistunut Iranista peräisin olevien sotilastarvikkeiden kuljettamiseen ja jotka neuvosto luokitteli ”joukkotuhoaseiden leviämiseksi”, ja toisaalta turvallisuusneuvoston kantaa IRISL:stä.

35 Turvallisuusneuvoston pakotekomitean vuoden 2009 vuosikertomuksessa esitetään lisää kyseisiä kolmea tapausta koskevia yksityiskohtia erityisesti siksi, että siinä täsmennetään, että kyseessä oli viranomaisten kieltämien rahtien takavarikointi, ja yksilöidään asianomaiset alukset.

36 Nämä seikat yhdessä ovat riittäviä, jotta kantajat voivat ymmärtää, että neuvosto tukeutui yhtäältä kolmeen tapaukseen, joissa IRISL oli osallistunut kielletyn rahdin kuljettamiseen, ja toisaalta siihen, että turvallisuusneuvosto oli katsonut tarpeelliseksi kehottaa valtioita tarkastamaan IRISL:n alukset tietyissä tilanteissa, jotta voitaisiin päätellä, että se tuki ydinaseiden levittämistä. Nämä kolme tapausta on lisäksi kuvattu riittävän täsmällisesti, mistä on osoituksena se, että kantajat käsittelivät niihin liittyviä olosuhteita yksityiskohtaisesti sekä huomautuksissaan neuvostolle että unionin yleiselle tuomioistuimelle toimittamissaan kirjelmissä.

37 Tässä yhteydessä on vielä hylättävä kantajien argumentti, jonka mukaan neuvosto tyytyi virheellisesti toistamaan turvallisuusneuvoston esittämät perusteet. Mikään ei nimittäin estä sitä, että neuvosto käyttää ominaan muiden elinten tai toimielinten perusteluita, kunhan ne ovat riittävät täsmälliset.

38 Toisen perusteen soveltamista IRISL:ään ei puolestaan ole perusteltu oikeudellisesti riittävällä tavalla. On nimittäin niin, että edellä 4 kohdassa esitetyissä perusteluissa ei yhtäältä viitata siihen, että toiminta, josta IRISL:ää moititaan, liittyisi sen pyrkimykseen kiertää kolmanteen kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet. Vaikka edellä 5 kohdassa esitetyissä perusteluissa toisaalta viitataan siihen, että IRISL on avustanut toistuvasti turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1747(2007) vastaisissa toimissa, niissä ei täsmennetä väitettyjen rikkomisten luonnetta tai päivämääriä eikä asianomaisia yhteisöjä tai tavaroita. Vaikka oletettaisiin, että nämä perustelut voitaisiin ottaa huomioon siitä huolimatta, ettei niihin ole vedottu nimenomaisesti IRISL:ää vastaan, ne ovat siten erittäin epätäsmällisiä.

39 Näissä olosuhteissa on hylättävä toinen kanneperuste siltä osin kuin se koskee ensimmäisen perusteen soveltamista IRISL:ään ja hyväksyttävä se siltä osin kuin se koskee toisen perusteen soveltamista siihen. Kun otetaan huomioon, että kaksi edellä mainittua perustetta ovat vaihtoehtoisia, riidanalaisten toimien, siltä osin kuin ne koskevat IRISL:ää, kumoaminen ei voi perustua toista perustetta koskevaan perusteluiden riittämättömyyteen. Edellä 38 kohdassa todetun vuoksi toista perustetta ei kuitenkaan voida ottaa huomioon tutkittaessa kantajien muita kanneperusteita.

Neljäs kanneperuste, joka koskee arviointivirhettä, kun tarkastellaan kantajiin kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista

40 Kantajat väittävät, että neuvosto on tehnyt arviointivirheen katsoessaan, että niihin pitää kohdistaa rajoittavia toimenpiteitä, koska neuvosto tukeutui pelkkiin olettamuksiin, ei yksilöinyt seikkoja, joiden vuoksi olisi voitu katsoa, että ne olivat osallistuneet ydinaseiden levittämiseen, eikä ottanut huomioon niiden argumentteja.

41 Neuvosto, jota komissio ja Ranskan tasavalta tukevat, kiistää kantajien argumenttien paikkansapitävyyden.

42 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimen, jolla johonkin yhteisöön on kohdistettu rajoittavia toimenpiteitä, laillisuutta koskeva tuomioistuinvalvonta ulottuu sellaisten tosiseikkojen ja olosuhteiden arviointiin, joihin on vedottu toimen perustelemiseksi, sekä niiden todisteiden ja tietojen tutkimiseen, joihin kyseinen arviointi perustuu. Jos nämä kyseenalaistetaan, neuvoston on esitettävä kyseiset seikat, jotta unionin tuomioistuimet voivat tutkia ne (ks. vastaavasti edellä 28 kohdassa mainittu asia Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomion 37 ja 107 kohta).

43 Käsiteltävässä asiassa on näin ollen tutkittava, onko neuvosto katsonut perustellusti, että kantajiin oli kohdistettava kyseiset rajoittavat toimenpiteet yhtäältä siksi, että IRISL ja Khazar Shipping Lines olivat osallistuneet ydinaseiden levittämiseen, ja toisaalta siksi, että muut kantajat kuin IRISL olivat viimeksi mainitun omistamia, sen määräysvallassa olevia tai sen puolesta toimivia.

– IRISL:n osallistuminen ydinaseiden levittämiseen

44 Kantajat kiistävät sen, että olosuhteilla, joihin on vedottu IRISL:ää vastaan, voitaisiin perustella niitä koskevien rajoittavien toimenpiteiden toteuttaminen ja pysyttäminen. Ne täsmentävät erityisesti, että niissä kolmessa tapauksessa, joissa IRISL osallistui kiellettyjen tavaroiden kuljettamiseen, ei ollut kyse ydinaseiden levittämisestä vaan sotilastarvikkeista eikä kyseiseen levittämiseen liittyvien rajoittavien toimenpiteiden toteuttaminen siis ollut perusteltua. Tätä toteamusta tukee se, että kyseiset tapaukset eivät johtaneet siihen, että turvallisuusneuvosto olisi toteuttanut IRISL:ään tai muihin kantajiin kohdistuvia rajoittavia toimenpiteitä. Missään tapauksessa IRISL ei sitä paitsi ollut tietoinen kuljettamiensa tavaroiden luonteesta.

45 Neuvosto ja väliintulijat kiistävät kantajien argumenttien paikkansapitävyyden. Neuvoston mukaan on ensinnäkin niin, että vaikka niissä kolmessa tapauksessa, joista IRISL:ää moititaan, on kyse sotilastarvikkeista, ne olivat tukea ydinaseiden levittämiselle, kun otetaan huomioon, että niissä rikottiin turvallisuusneuvoston ydinaseiden levittämistä koskevia päätöslauselmia. Turvallisuusneuvoston kanta on osoituksena tästä toteamasta. Riippumatta edellä mainittujen kolmen tapauksen luokittelusta toiseksi se, että IRISL merkittävänä meriliikenteen harjoittajana, joka toimii kansainvälisellä tasolla ja jonka Iranin valtio omistaa, on kuljettanut kiellettyjä sotilastarvikkeita, merkitsee sitä, että se on samoin väistämättä kuljettanut ydinaseiden levittämiseen liittyviä tarvikkeita, kun otetaan huomioon, että ydinaseiden levittämiseen liittyvän toiminnan kehittämiseen tarvitaan merikuljetuspalveluita. Joka tapauksessa nämä kolme tapausta, joihin IRISL osallistui, merkitsevät kolmanneksi vakavaa vaaraa siitä, että IRISL kuljettaa ydinaseiden levittämiseen liittyviä tarvikkeita. Siihen kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden antaminen ja pysyttäminen on näin ollen perusteltua ennaltaehkäisevästi.

46 On tutkittava neuvoston IRISL:ään kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi ja pysyttämiseksi esittämien perustelujen paikkansapitävyys.

47 Päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään ensinnäkin ”[sellaisten] henkilö[iden] ja yhteisö[jen varojen jäädyttämisestä], jotka – – [tukevat] Iranin ydinalan toimin[taa], johon liittyy joukkotuhoaseiden leviämisen vaara, tai ydinasejärjestelmien kehittämis[tä] – – myös osallistumalla kiellettyjen tuotteiden, tavaroiden, laitteiden, aineiden ja teknologian hankintaan”. Asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdan a alakohta ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan a alakohta koskevat samoin muun muassa yhteisöjä, jotka on nimetty ”Iranin joukkotuhoaseiden leviämistä edistävää ydinenergia-alan toimintaa tai ydinasejärjestelmien kehittämis[tä] [tukeviksi] – –, muun muassa osallistumalla kiellettyjen tuotteiden ja teknologian hankintaan”. Asetuksen N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta koskevat muun muassa henkilöitä ja yhteisöjä, jotka tukevat ydinaseiden levittämistä, mutta siinä ei viitata nimenomaisesti teknologian ja tavaroiden hankintaan.

48 Lainsäätäjän käyttämä muotoilu merkitsee sitä, että rajoittavien toimenpiteiden kohdistaminen johonkin henkilöön tai yhteisöön sen vuoksi, että se on tukenut ydinaseiden levittämistä, edellyttää, että tämä on tosiasiallisesti toiminut tätä edellytystä vastaavalla tavalla. Pelkkä riski siitä, että kyseinen henkilö tai yhteisö tukee ydinaseiden levittämistä tulevaisuudessa, ei sitä vastoin ole riittävää (ks. vastaavasti asia T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft v. neuvosto, tuomio 25.4.2012, 115 kohta).

49 Päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, asetuksen N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdassa, asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan a alakohdassa velvoitettiin näin ollen neuvosto toteamaan, että IRISL on tosiasiallisesti tukenut ydinaseiden levittämistä.

50 Tässä yhteydessä on muistutettava, että turvallisuusneuvosto toimi Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla ja toteutti päätöslauselmissaan 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) ja 1929 (2009) tiettyjä rajoittavia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena oli saada Iranin islamilainen tasavalta noudattamaan päätöslauselmaa 1737 (2006), jonka mukaan Iranin islamilainen tasavalta määrättiin keskeyttämään välittömästi kaikki uraanin rikastamiseen ja jälleenkäsittelyyn liittyvät toimet ja kaikki raskasvesiaiheisiin hankkeisiin liittyvät työt sekä toteuttamaan tietyt Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) hallintoneuvoston edellyttämät toimet, joita turvallisuusneuvosto piti hyvin tärkeinä, jotta lisättäisiin luottamusta Iranin ydinohjelman yksinomaan rauhanomaisiin tarkoitusperiin. Sen lisäksi, että Iranin islamilaiselta tasavallalta kiellettiin niiden tavaroiden ja teknologian vienti, joihin liittyy ydinaseiden leviämisen tai ydinasejärjestelmien kehittämisen vaara (päätöslauselman 1737 (2006) 7 kohta), näissä päätöslauselmissa määrättiin myös, että Iranin islamilainen tasavalta ei saa toimittaa, myydä tai siirtää suoraan tai välillisesti alueeltaan tai kansalaisensa välityksellä taikka lippunsa alla purjehtivaa alusta tai sinne rekisteröityä ilma-alusta käyttäen aseita eikä niihin liittyviä tarvikkeita ja että valtioiden on kiellettävä näiden tuotteiden hankkiminen Iranin islamilaisesta tasavallasta kansalaistensa välityksellä taikka lippunsa alla purjehtivaa alusta tai niihin rekisteröityä ilma-alusta käyttäen riippumatta siitä, onko näiden tuotteiden alkuperä Iranin alueella vai ei (päätöslauselman 1747 (2007) 5 kohta).

51 Vaikka nämä kieltotoimenpiteet liittyvät samaan yleiseen asiayhteyteen ja niillä pyritään samoihin tavoitteisiin, ne eroavat kuitenkin siinä, mitä tavaroita ja teknologiaa ne koskevat. Se, että päätöslauselman 1747 (2007) 5 kohdassa määrätty kielto koskee jotain tavaraa, ei siten välttämättä tarkoita sitä, että sitä koskisi myös päätöslauselman 1737 (2006) 7 kohdassa määrätty kielto, joka koskee tavaroita ja teknologiaa, jotka liittyvät Iranin islamilaisen tasavallan ydinalan toimintaan, johon liittyy joukkotuhoaseiden leviämisen vaara, tai Iranin islamilaisen tasavallan ydinasejärjestelmien kehittämiseen.

52 Käsiteltävässä tapauksessa turvallisuusneuvoston pakotekomitean vuoden 2009 vuosikertomuksesta käy ilmi, että ne kolme tapausta, joissa IRISL oli osallisena, koskivat päätöslauselman 1747 (2007) 5 kohdassa määrätyn kiellon, joka koskee aseiden ja niihin liittyvien tarvikkeiden vientiä Iranin islamilaisesta tasavallasta, väitettyä rikkomista. Muut neuvoston kantajille näiden pyynnöstä

toimittamat ja unionin yleiselle tuomioistuimelle esittämät asiakirja-aineiston osat eivät sitä vastoin sisällä seikkoja, jotka viittaisivat siihen, että kyseisiä tavaroita koski samalla päätöslauselman 1737 (2006) 7 kohdassa määrätty ydinaseiden levittämiseen liittyviä tarvikkeita koskeva kielto.

53 Neuvosto väitti istunnossa tästä, että kyseiset kolme tapausta liittyivät ydinaseiden levittämiseen, koska Iranin islamilainen tasavalta käytti aseiden ja niihin liittyvien tarvikkeiden vientiä sen rahoittamiseen. Tämä väite ei kuitenkaan sisälly riidanalaisten toimien perusteluihin eikä kantajille pyynnöstä toimitettuihin asiakirjoihin eikä todisteisiin. Sitä ei näin ollen voida ottaa huomioon käsiteltävässä asiassa niin, että sillä perusteltaisiin IRISL:n merkitseminen luetteloon ydinaseiden levittämisen tukemiseen liittyvän oikeudellisen perusteen nojalla. On lisäksi joka tapauksessa lisättävä, ettei neuvosto ole esittänyt unionin yleisessä tuomioistuimessa mitään konkreettista selvitystä, joka tukisi väitettä, jonka mukaan sillä, että IRISL kuljetti kiellettyjä sotilastarvikkeita, rahoitettiin ydinaseiden levittämistä.

54 Neuvosto väittää kuitenkin, että turvallisuusneuvoston kanta IRISL:stä osoittaa sen, että ne kolme tapausta, joissa IRISL oli osallisena, merkitsevät tukea ydinaseiden levittämiselle siitä huolimatta, että ne eivät koskeneeet tähän liittyviä tarvikkeita.

55 Tässä yhteydessä on tietysti totta, että turvallisuusneuvosto kehotti valtioita suorittamaan IRISL:n alusten tarkastuksia edellyttäen, että oli riittävää syytä epäillä, että ne kuljettavat päätöslauselmissa 1803 (2008) ja 1929 (2009) kiellettyjä tavaroita. Se toteutti samoin rajoittavia toimenpiteitä, jotka kohdistuivat kolmeen IRISL:n omistamaan tai määräysvallassa olevaan yhteisöön.

56 Turvallisuusneuvoston toteuttamat toimenpiteet eivät yhtäältä kuitenkaan koske itse IRISL:ää eikä unionin yleisen tuomioistuimen asiakirja-aineisto sisällä seikkoja, joista kävisi ilmi täsmälliset perusteet niiden toteuttamiselle.

57 Toisaalta valtioille osoitettu kehotus tarkastaa IRISL:n aluksia tietyissä olosuhteissa osoittaa, että turvallisuusneuvoston mielestä on olemassa vaara siitä, että IRISL tukee ydinaseiden levittämistä. Se ei sitä vastoin osoita, että IRISL on tosiasiallisesti antanut tällaista tukea, toisin kuin päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, asetuksen N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdassa, asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan a alakohdassa edellytetään.

58 Näissä olosuhteissa on katsottava, ettei ole osoitettu, että IRISL olisi tukenut ydinaseiden levittämistä kuljettamalla kolmesti sotatarvikkeita päätöslauselman 1747 (2007) 5 kohdassa määrättyä kieltoa rikkoen. IRISL:ään kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden toteuttaminen ja pysyttäminen ei näin ollen voi perustua kyseisiin kolmeen tapaukseen.

59 Toiseksi on muistutettava, että rajoittavien toimenpiteiden toteuttamisessa ja pysyttämisessä ei voida pätevästi tukeutua olettamaan, josta ei ole säädetty sovellettavassa säännöstössä ja joka ei vastaa säännöstön tavoitetta (ks. vastaavasti asia C-76/10 P, Tay Za v. neuvosto, tuomio 13.3.2012, 69 kohta).

60 Käsiteltävässä tapauksessa neuvoston väitettä, jonka mukaan IRISL on väistämättä kuljettanut myös ydinaseiden levittämiseen liittyviä tarvikkeita, kun se on kuljettanut sotatarvikkeita päätöslauselman 1747 (2007) 5 kohdassa määrättyä kieltoa rikkoen, ei tue mikään konkreettinen tieto tai todiste. Tämä väite perustuu näin ollen olettamaan, josta ei säädetä päätöksessä 2010/413, asetuksessa N:o 423/2007, asetuksessa N:o 961/2010 eikä asetuksessa N:o 267/2012, kuten edellä 48 kohdasta käy ilmi. Tällainen olettama ei sitä paitsi ole edellä mainittujen säännösten rakenteen mukainen, koska siinä sivuutetaan ero toimenpiteiden, joissa kielletään aseiden ja niihin liittyvien tarvikkeiden vienti, ja toimenpiteiden, joissa kielletään ydinaseiden levittämiseen liittyvien tarvikkeiden kuljettaminen, välillä.

61 Näissä olosuhteissa neuvoston väitettä, jonka mukaan IRISL on väistämättä kuljettanut myös ydinaseiden levittämiseen liittyviä tarvikkeita, ei voida hyväksyä.

62 Neuvoston väitteestä, jonka mukaan ne kolme tapausta, joihin IRISL osallistui, merkitsevät vakavaa vaaraa siitä, että se kuljettaa ydinaseiden levittämiseen liittyviä tarvikkeita, on kolmanneksi muistutettava, että tällaisen vaaran olemassaolo ei riitä perusteluksi rajoittavien toimenpiteiden toteuttamiselle ja pysyttämiselle, kuten edellä 48 kohdasta käy ilmi, kun otetaan huomioon päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohdan b alakohdan, asetuksen N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan, asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan sanamuoto.

63 Neuvosto väittää tässä yhteydessä, että kun otetaan huomioon ydinaseiden levittämistoiminnan salainen luonne, on niin, että jos sitä vaadittaisiin yksilöimään kuljetukset, jotka koskevat nimenomaisesti ydinaseiden levittämiseen liittyviä tarvikkeita muiden kiellettyjen tavaroiden sijaan, rajoittavat toimenpiteet menettäisivät kokonaan ennalta ehkäisevän vaikutuksensa.

64 Jos neuvosto katsoo tässä yhteydessä, että sovellettava säännöstö ei mahdollista sitä, että se voi toimia riittävän tehokkaasti ydinaseiden levittämisen torjumiseksi, se voi lainsäätäjänä muuttaa säännöstöä ja lisätä niiden tilanteiden määrää, joissa rajoittavia toimenpiteitä voidaan toteuttaa, jollei unionin tuomioistuinten suorittamasta laillisuusvalvonnasta muuta johdu.

65 Pyrkimyksestä varmistaa rajoittavien toimenpiteiden mahdollisimman suuri ennalta ehkäisevä vaikutus ei sitä vastoin saisi olla seurauksena se, että voimassa olevaa säännöstöä tulkitaan vastoin sen selvää sanamuotoa.

66 Vaikka vaikuttaa perustellulta katsoa, että IRISL:n osallistuminen kolmeen sotilastarvikkeiden kuljettamista koskevaan tapaukseen päätöslauselman 1747 (2007) 5 kohdassa määrättyä kieltoa rikkoen lisää vaaraa siitä, että se on osallistunut myös ydinaseiden levittämiseen liittyvien tarvikkeiden kuljettamista koskeviin tapauksiin, tällä seikalla ei nykyisen sovellettavan säännöstön mukaan voida perustella IRISL:ään kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden antamista ja pysyttämistä.

67 Kaiken edellä esitetyn perusteella on todettava, että neuvoston esittämillä seikoilla ei voida perustella IRISL:ään kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista ja pysyttämistä.

68 Neljäs kanneperuste on näin ollen hyväksyttävä siltä osin kuin se koskee IRISL:ää.

– Khazar Shipping Linesin osallistuminen ydinaseiden levittämiseen

69 Riidanalaisten toimien perustelujen mukaan Khazar Shipping Lines on osallistunut ydinaseiden levittämiseen, koska se on hoitanut kuljetuksia, joissa on mukana YK:n ja Amerikan yhdysvaltojen nimeämiä yhteisöjä, kuten Bank Melli.

70 Khazar Shipping Lines väittää, ettei se ole osallistunut ydinaseiden levittämiseen ja erityisesti ettei se ole kuljettanut siihen liittyvää rahtia eikä tarjonnut palveluita Bank Melli Iranille. Se lisää, että se on kumonnut sitä koskevat väitteet neuvostolle esittämissään huomautuksissa.

71 Neuvosto ja väliintulijat kiistävät Khazar Shipping Linesin argumentit.

72 Tästä on riittävää todeta, että Khazar Shipping Lines kyseenalaistaa sitä koskevien väitteiden paikkansapitävyyden, kun taas neuvosto ei ole esittänyt mitään tietoa tai todistetta väitteiden tueksi. Edellä 42 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan kyseisillä väitteillä ei voida näissä olosuhteissa perustella Khazar Shipping Linesin kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista ja pysyttämistä. Neljäs kanneperuste on näin ollen hyväksyttävä siltä osin kuin se koskee Khazar Shipping Linesin osallistumista ydinaseiden levittämiseen.

– Se, että muut kantajat kuin IRISL ovat viimeksi mainitun omistamia tai sen määräysvallassa taikka toimivat sen puolesta

73 Muut kantajat kuin IRISL kiistävät sen, että rajoittavien toimenpiteiden pitäisi kohdistua niihin siksi, että ne olisivat viimeksi mainitun omistamia tai sen määräysvallassa taikka toimisivat sen puolesta. Ne väittävät muun muassa, että tietyt niistä eivät harjoita meriliikennettä tai eivät ole IRISL:n omistamia taikka että IRISL:llä on niistä vain vähimmäisomistus.

74 Neuvosto ja väliintulijat kiistävät kantajien argumenttien paikkansapitävyyden.

75 Jos sellaisen yhteisön varat jäädytetään, jonka on todettu tukevan ydinaseiden levittämistä, on tässä yhteydessä olemassa huomattavan suuri vaara siitä, että mainittu yhteisö ryhtyy varojensa jäädyttämistä koskevien toimenpiteiden kiertämiseksi painostamaan omistuksessaan tai määräysvallassaan olevia taikka sen puolesta toimivia yhteisöjä. Näissä olosuhteissa sellaisen yhteisön, jonka on todettu tukevan ydinaseiden levittämistä, omistuksessa tai määräysvallassa olevien taikka sen puolesta toimivien yhteisöjen varojen jäädyttäminen on tarpeellista sitä vastaan toteutettujen toimenpiteiden tehokkuuden varmistamiseksi ja sen takaamiseksi, ettei mainittuja toimenpiteitä kierretä, ja tähän soveltuvaa (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat T-246/08 ja T-332/08, Melli Bank v. neuvosto, tuomio 9.7.2009, Kok., s. II-2629, 103 kohta).

76 Kuten edellä 44–68 kohdasta käy ilmi, neuvosto ei ole käsiteltävässä tapauksessa osoittanut, että IRISL olisi tukenut ydinaseiden levittämistä.

77 Vaikka oletettaisiin, että muut kantajat kuin IRISL olisivat tosiasiallisesti IRISL:n omistamia tai sen määräysvallassa taikka toimisivat sen puolesta, tällä seikalla voida perustella niihin kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista ja pysyttämistä, koska IRISL:n ole pätevästi todettu tukevan ydinaseiden levittämistä.

78 Neljäs kanneperuste on näin ollen hyväksyttävä siltä osin, kuin se koskee sitä, että muut kantajat kuin IRISL olisi viimeksi mainitun omistamia tai sen määräysvallassa taikka toimisivat sen puolesta.

79 Kaiken edellä esitetyn perusteella on hyväksyttävä neljäs kanneperuste kaikkien kantajien osalta ja sen seurauksena kumottava riidanalaiset toimet siltä osin kuin ne koskevat näitä ilman, että olisi tutkittava muita kantajien argumentteja ja kanneperusteita.

Riidanalaisten toimien kumoamisen ajalliset vaikutukset

80 Riidanalaisten toimien kumoamisen ajallisista vaikutuksista on todettava aluksi, että täytäntöönpanoasetuksella N:o 668/2010, jolla muutettiin asetuksen N:o 423/2007 liitteessä V olevaa luetteloa, ei enää ole oikeusvaikutuksia, koska viimeksi mainittu asetus kumottiin asetuksella N:o 961/2010. Itse asetus N:o 961/2010 on samoin kumottu asetuksella N:o 267/2012. Täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010 ja asetuksen N:o 961/2010 kumoaminen koskee näin ollen vain vaikutuksia, joita niillä on ollut niiden voimaantulon ja kumoamisen välillä.

81 Asetuksesta N:o 267/2012 on seuraavaksi muistutettava, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 60 artiklan toisen kohdan mukaan poiketen siitä, mitä SEUT 280 artiklassa määrätään, unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisut, joilla asetus kumotaan, tulevat voimaan vasta perussäännön 56 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun muutoksenhakua varten asetetun ajan kuluttua tai, jos muutosta on haettu tämän ajan kuluessa, muutoksenhaun hylkäämisestä (ks. analogisesti asia T-316/11, Kadio Morokro v. neuvosto, tuomio 16.9.2011, 38 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

82 Näissä olosuhteissa neuvostolla on käytössään kaksi kuukautta tämän tuomion tiedoksi antamisesta lisättynä etäisyyksien vuoksi myönnetyllä kymmenen päivän määräajalla, jotta se voi korjata todetut loukkaukset toteuttamalla tarvittaessa kantajiin kohdistuvia uusia rajoittavia toimenpiteitä. Vaara siitä, että asetuksella N:o 267/2012 säädettyjen rajoittavien toimenpiteiden tehokkuudelle aiheutuisi vakavaa ja peruuttamatonta vahinkoa, ei vaikuta nyt käsiteltävässä asiassa – kun otetaan huomioon näiden toimenpiteiden merkittävä vaikutus kantajien oikeuksiin ja vapauksiin – riittävän suurelta, jotta sillä voitaisiin perustella kyseisen asetuksen kantajiin kohdistuvien vaikutusten pysyttäminen kauemmin kuin unionin tuomioistuimen perussäännön 60 artiklan toisessa kohdassa määrätään (ks. analogisesti edellä 81 kohdassa mainittu asia Kadio Morokro v. neuvosto, tuomion 38 kohta).

83 Päätöksen 2010/413, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2010/644, kumoamisen ajallisista vaikutuksista on lopuksi muistutettava, että SEUT 264 artiklan toisen kohdan nojalla unionin yleinen tuomioistuin toteaa tarpeellisiksi katsomissaan tapauksissa, miltä osin kumotun toimen vaikutuksia on pidettävä pysyvinä. Käsiteltävässä asiassa se, että asetuksen N:o 267/2012 ja päätöksen 2010/413, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2010/644, kumoamisen vaikutukset tulisivat voimaan eri päivinä, voisi loukata vakavasti oikeusvarmuutta, koska näillä kahdella toimella säädetään kantajiin kohdistuvista samanlaisista toimenpiteistä. Päätöksen 2010/413, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2010/644, vaikutukset on siis pysytettävä kantajien osalta siihen asti, kunnes asetuksen N:o 267/2012 kumoamisen vaikutukset tulevat voimaan (ks. analogisesti edellä 81 kohdassa mainittu asia Kadio Morokro v. neuvosto, tuomion 39 kohta).

Oikeudenkäyntikulut

84 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska neuvosto on hävinnyt asian, se on kantajien vaatimusten mukaisesti velvoitettava korvaamaan näiden oikeudenkäyntikulut.

85 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan väliintulijoina esiintyvät jäsenvaltiot ja toimielimet vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Komissio ja Ranskan tasavalta vastaavat siis omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Seuraavat säädökset kumotaan siltä osin kuin ne koskevat Islamic Republic of Iran Shipping Linesia sekä 17 muuta kantajaa, joiden nimet luetellaan tuomion liitteessä:**

   — **Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP liite II**

   — **Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 668/2010 liite**

   — **päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 25.10.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/644/YUTP liite**

   — **Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 961/2010 liite VIII**

— Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 267/2012 liite IX.

2) Päätöksen 2010/413, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2010/644, vaikutukset pysytetään siltä osin kuin ne koskevat Islamic Republic of Iran Shipping Linesia sekä 17 muuta kantajaa, joiden nimet luetellaan tuomion liitteessä, siihen asti, kunnes asetuksen N:o 267/2012 kumoamisen vaikutukset tulevat voimaan.

3) Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Islamic Republic of Iran Shipping Linesin sekä 17 muun kantajan, joiden nimet luetellaan tuomion liitteessä, oikeudenkäyntikulut.

4) Euroopan komissio ja Ranskan tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Julistettiin Luxemburgissa 16 päivänä syyskuuta 2013.

Allekirjoitukset

Liite

Bushehr Shipping Co. Ltd, kotipaikka Valletta (Malta),

Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), kotipaikka Teheran (Iran),

Irano–Misr Shipping Co., kotipaikka Teheran,

Irinvestship Ltd, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta),

IRISL (Malta) Ltd, kotipaikka Sliema (Malta),

IRISL Club, kotipaikka Teheran,

IRISL Europe GmbH, kotipaikka Hampuri (Saksa),

IRISL Marine Services and Engineering Co., kotipaikka Qeshm (Iran),

ISI Maritime Ltd, kotipaikka Valletta,

Khazar Shipping Lines, kotipaikka Anzali (Iran),

Leadmarine, kotipaikka Singapore (Singapore),

Marble Shipping Ltd, kotipaikka Sliema,

Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), kotipaikka Teheran,

Shipping Computer Services Co., kotipaikka Teheran,

Soroush Saramin Asatir Ship Management, kotipaikka Teheran,

South Way Shipping Agency Co. Ltd, kotipaikka Teheran,

Valfajr 8th Shipping Line Co., kotipaikka Teheran.

Sisällys

Asian tausta 2

Asian käsittelyn vaiheet ja osapuolten vaatimukset 3

Oikeudellinen arviointi 4

Asiakysymys 4

Toinen kanneperuste, joka koskee perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä siltä osin kuin se liittyy IRISL:ään kohdistuviin perusteluihin 4

Neljäs kanneperuste, joka koskee arviointivirhettä, kun tarkastellaan kantajiin kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista 7

– IRISL:n osallistuminen ydinaseiden levittämiseen 7

– Khazar Shipping Linesin osallistuminen ydinaseiden levittämiseen 10

– Se, että muut kantajat kuin IRISL ovat viimeksi mainitun omistamia tai sen määräysvallassa taikka toimivat sen puolesta 11

Riidanalaisten toimien kumoamisen ajalliset vaikutukset 11

Oikeudenkäyntikulut 12